

Arrest

nr. 179 176 van 12 december 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 29 september 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 1 september 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 3 oktober 2016 met refertenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. JANSSENS, die loco advocaten B. DAYEZ Bruno en P. VANWELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 1 maart 2016, in functie van zijn Belgische echtgenote, een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 1 september 2016 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoeker dezelfde dag nog ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op werd ingediend door:

Naam: [E.Y.]

Voorna(a)m(en): [A.]

Nationaliteit: Marokko

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid.

Volgende documenten worden voorgelegd:

-Tewerkstellingsattesten van [R.H.S.] N.V. voor de periode van 01/01/2015 tot 31/12/2015 en 01/01/2016 tot 31/03/2016

-Loonstaten van [R.] voor de periode van januari 2015 tot april 2016

-Loonfiches van [A.H.] België voor de periode van januari 2015 tot maart 2016 waaruit een gemiddeld inkomen van 834,70 € blijkt

Uit de voorgelegde bewijzen van de bestaansmiddelen van de Belg blijkt dat deze niet toereikend zijn.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hoger vermeld artikel niet voldaan werd, wordt de verblijfsaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet dus de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7§1,2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn tweede middel de schending aan van de artikelen 40ter, § 2, tweede lid, 42, § 1, tweede lid en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Hij betoogt tevens dat een kennelijke beoordelingsfout werd gemaakt.

Hij verschaft de volgende toelichting:

“En ce que,

Aux termes de la décision entreprise, la partie adverse rappelle d'abord les termes de l'article 40ter de la loi suivant lequel le ressortissant belge rejoint doit démontrer qu'il « dispose de moyens de subsistance stables, suffisants et réguliers. Cette condition est réputée remplie lorsque les moyens de

subsistance sont au moins équivalents à cent vingt pour cent du montant visé à l'article 14, § 1er, 3°, de la loi du 26 mai 2002 concernant le droit à l'intégration sociale et tel qu'indexé selon l'article 15 de ladite loi. Pour l'évaluation des moyens de subsistance, il est tenu compte de leur nature et de leur régularité ;

La partie adverse constate ensuite qu'au vu des documents produits par le requérant à l'appui de sa demande de séjour (une attestation d'occupation établie par [R.H.S.] N.V., des fiches de paie de [R.] et des fiches de paie [A.H.] België), les montants des moyens d'existence de son épouse sont insuffisants ;

Alors que,

Première branche

La partie adverse estime que dès lors que le montant des moyens d'existence de l'épouse du requérant n'atteignent pas le montant de référence indiqué à l'article 40ter de la loi (quod non, voir 2ème branche), ces moyens d'existence doivent être qualifié d'insuffisants et la demande refusée ;

Or, votre Conseil considère de façon constante que « le montant de cent vingt pour cent du montant visé à l'article 40ter de la Loi constitue clairement un montant de référence et non un montant de revenu minimal au-dessous duquel tout regroupement familial doit être refusé (...) » ;

La décision entreprise viole l'article 40ter de la loi du 15.12.1980 et n'est pas valablement motivée ;

Deuxième branche

Il ressort des documents contenus au dossier administratif que :

- pour l'année 2015, l'épouse du requérant a perçu une rémunération professionnelle de 9.842 € ([A.H.] België) + 7.030 € ([R.]) soit 16.872 € ou 1.406 € par mois ;

- pour les trois premiers mois de l'année 2016, l'épouse du requérant a perçu une rémunération professionnelle de 2.672 € ([A.H.] België) + 2.039 € ([R.]) soit 4.711 € ou 1.570 € par mois ;

Ces montants sont supérieurs au montant de référence indiqué à l'article 40ter de la loi (lequel s'élevait, à la date de la décision entreprise, à 1.388 €) ;

Dès lors, en refusant la demande de séjour du requérant au motif que le montant des moyens d'existence de son épouse n'atteignaient pas ledit montant de référence, la partie adverse a commis une erreur manifeste d'appréciation et n'a pas valablement motivée sa décision ;

Troisième branche

L'article 42, §1er, alinéa 2 de la loi du 15.12.1980, tel qu'également modifié par la loi du 04.05.2016, prévoit quant à lui que :

« S'il n'est pas satisfait à la condition relative au caractère suffisant des ressources visée aux articles 40bis, § 4, alinéa 2 et 40ter, § 2, alinéa 2, 1°,]2 le ministre ou son délégué doit déterminer, en fonction des besoins propres du citoyen de l'Union rejoint et des membres de sa famille, les moyens de subsistance nécessaires pour permettre de subvenir à leurs besoins sans devenir une charge pour les pouvoirs publics. Le ministre ou son délégué peut, à cette fin, se faire communiquer par l'étranger et par toute autorité belge tous les documents et renseignements utiles pour la détermination de ce montant.]1. »

En l'espèce, la partie adverse s'est abstenue de déterminer « les moyens de subsistance nécessaires pour permettre de subvenir à leurs besoins sans devenir une charge pour les pouvoirs publics », violant par là-même les articles 42, §1er, alinéa 2 et 62 de la loi du 15.12.1980 ;”

2.2. De aan de Raad voorgelegde stukken tonen aan dat verzoeker bij zijn aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie bewijzen heeft gevoegd waaruit blijkt dat zijn Belgische echtgenote met twee werkgevers een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur afsloot en dat zij, middels deze tewerkstelling bij deze twee werkgevers, een gemiddeld maandelijks nettoloon heeft dat hoger ligt dan 1400 euro. Verweerder heeft in de beslissing tot

weigering van verblijf van meer dan drie maanden gesteld dat verzoekers echtgenote via de tewerkstelling bij één werkgever een maandelijks netto-inkomen heeft ten bedrage van 834,70 euro. Er blijkt niet dat verweerder het inkomen dat verzoekers echtgenote verwerft via een tewerkstelling bij een andere werkgever in aanmerking heeft genomen en verweerder heeft ook niet aangegeven dat er redenen zijn om dit inkomen buiten beschouwing te laten. De Raad kan derhalve slechts concluderen dat verweerders besluit dat het inkomen van verzoekers echtgenote lager ligt dan 120 procent van het geïndexeerde bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op integratie (120% van 1156, 53 = 1387,83) het gevolg is van een kennelijke beoordelingsfout.

Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond

Aangezien een onderdeel van het tweede middel tot de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van het andere aangevoerde middel, noch van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

De vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden impliceert dat in casu ook het aan verzoeker betekende bevel om het grondgebied te verlaten dient te worden vernietigd. De vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden leidt namelijk tot de vaststelling dat verzoekers verblijfsaanvraag nog in behandeling is en dus niet vaststaat dat *“zijn legaal verblijf in België is verstreken”*.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 1 september 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend zestien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK